

Tre og tyvende Møde.

Tirsdag den 9de November, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ved Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen) er modtaget et Andragende fra 164 gamle Krigere fra Aarhus Amts 4de Valgkreds om Fremme af Lovforslaget om Understøttelse til gamle Krigere.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget, der behandler det nævnte Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om kommunale Valg.

Valgte bleve paa Formandens Forslag: *Trier, Mølgaard-Nielsen, P. Christensen, Ole Hansen, Th. Nielsen, Nørhave, Berntsen, Byriel-Jensen, J. Hage, L. Christiansen og K. M. Klausen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afskaffelse af tvungen kirkelig Vielse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2389 ff.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Det er ikke mange Ord, jeg tror at behøve at komme med til Indledning af denne Forhandling. Med Hensyn til alt, hvad der er fælles for det foreliggende Lovforslag og de to Lovforslag, vi i de foregaaende Samlinger have ind-

bragt om det samme Emne, skal jeg nøjes med foreløbig i alt Fald at henvise til Forhandlingerne den Gang, som jeg tør forudsætte ere i alle vedkommendes Erindring. Dette gælder saaledes det Hovedspørgsmaal, hvad Grund der er til at forlade den bestaaende Tilstand; det gælder ogsaa det andet Hovedspørgsmaal, hvorfor man bør gaa over til det, som jo ogsaa efter dette Lovforslag vil blive Reglen, nemlig det saakaldte „almindelig borgerlige Ægteskab“, og det gælder fremdeles det tredje store Spørgsmaal, som jeg ogsaa tør kalde et Hovedspørgsmaal, nemlig om den enkelte Præsts Frihed til at nægte eller give kirkelig Vielse. Derimod skal jeg tillade mig at sige nogle Ord om det, der er nyt i dette Forslag i Sammenligning med de tidligere, navnlig det fra i Fjor; som Forslaget ellers i Princippet mest ligner, nemlig at det efter dette Forslag bliver Præsten, som paa Statens Vegne skal modtage de paagældendes Erklæring om, at de ville være Ægtefolk. Jeg ønsker nemlig lidt udførligere end ved Lovforslagets Forelæggelse at bestyrke, hvad jeg allerede den Gang kom ind paa, at det, vi her foreslaa, er ikke et Paafund fra vor Side, er ikke et Eksperiment grebet ud af Luften, men er noget, der har god Grund baade i vort Folks Historie, i dets nedarvede Retsbevidsthed og i de Forhandlinger, der ere førte om denne Sag i de sidste halv Hundrede Aar her i Landet. Jeg mindede allerede ved Lovforslagets Indbringelse om den Sammenhæng, der er mellem dette Punkt og Forhandlingerne i Fjor. Da var det jo særlig det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm), der gentagende fremdrog og varmt anbefalede netop dette at bruge Præsten som den, der paa Statens Vegne modtager Erklæringen fra Parterne, og han blev støttet heri af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), som, om ikke her i Salen, saa i alt Fald i sin Betænkning som Medlem af Udvalget, ogsaa tog Ordet for — skønt han tidligere, det bekendte han, havde været af en anden Mening — at man burde henlægge denne Opgave til Præsten. Men denne Tanke er i Virkeligheden af langt ældre Dato. Allerede i Samlingen 1850—51, da man behandlede det Spandet'ske Forslag,